
[2005-9-RE](#)

CAUSA 2005-9-RE

Número de registre 68-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 25 D'ABRIL DEL 2005

BOPA núm. 39, del 4 de maig del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 10 de març del 2005 per la representació processal del Sr. Marcel Albós Riba mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 24 de febrer del 2005 sobre la inadmissió de la causa 2005-9-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 24 de febrer del 2005;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedent únic

El 10 de març del 2005, la representació processal del Sr. Marcel Albós Riba va formular un recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-9-RE, presentat per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una resposta fonamentada en dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional del 24 de febrer del 2005.

La representació processal del recurrent manifesta que la desestimació del recurs per indeterminació de l'objecte, indeterminació de la pretensió i per absència de pertinència en l'argumentació és en extrem severa i rigorosa, i voldria que la "resolució del present Recurs de Súplica servís per a aclarir els dubtes sincers que a aquesta part, i potser també a d'altres professionals del dret, ens suscita el procediment judicial constitucional."

Pel que fa al contingut del petitum, aquesta part demana al Tribunal Constitucional de precisar quin ha de ser el contingut del recurs d'empara i quines resolucions poden ser anul·lades, tot i tenir en compte que en altres casos "amb el mateix i idèntic petitum" no s'havia formulat cap observació.

Pel que fa a la manca de fonamentació, la representació processal del recurrent considera que l'acte que resol l'incident de nul·litat d'actuacions és incongruent i per tant vulnera l'article 10 de la Constitució, i aquest és un argument suficient per desvirtuar-lo. Quant a la fonamentació esgrimida en contra de la sentència del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs aquesta part reprèn les alegacions presentades inicialment en el recurs d'empara que fan referència a la inconstitucionalitat sobrevinguda, a la prescripció i a la pertinència de la doctrina establerta per la sentència del 13 de juliol del 2004 del Tribunal Europeu dels Drets Humans.

Per acabar, l'escrit sol·licita al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit el recurs d'empara 2005-9-RE i complementàriament es pronunciï "sobre totes les qüestions que són un motiu de dubte en el present escrit, en la mesura en què cregui necessari completar els coneixements que es tenen de les normes que configuren el Recurs d'Empara."

Fonament jurídic únic

Aquest recurs de súplica, que reafirma en la seva totalitat la fonamentació continguda en el recurs d'empara, sol·licita substancialment un seguit d'aclariments, la majoria d'ells conceptuals als termes, segons el parer del recurrent excessivament estrictes, mitjançant els quals l'acte d'inadmissió a tràmit es va expressar. Així doncs, no s'argumenta o s'aporta res de nou a favor de la seva pretensió.

No obstant això, en benefici de la funció també propedèutica d'aquest Tribunal, és procedent contestar, tot i que sigui breument, a alguna de les preguntes que el recurrent suscita. La primera d'elles, fa referència a la fixació de l'objecte del recurs d'empara en els supòsits de lesió del dret a la jurisdicció. Aquesta vulneració específica està regulada en l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional que determina també el procediment: el seu objecte és la reposició en el dret vulnerat i, en conseqüència, ha de ser objecte de recurs tota la cadena de resolucions judicials en les quals s'estima que s'ha produït aquesta vulneració, sense que cap d'elles pugui adquirir naturalesa de cosa jutjada (pugui continuar processalment "viva") i, per tant, seguir mantenint sense reparar-la la infracció que s'al·lega. En segon lloc, i pel que fa al pronunciament constitucional sobre l'Acord del Comú, com que el que es va impugnar davant la jurisdicció ordinària va ser l'acte d'un òrgan administratiu que, per si mateix, no vulnerava cap dret fonamental (si hagués estat el cas, s'hauria d'haver iniciat el procediment urgent i preferent en defensa del dret fonamental lesionat), aquest acte administratiu és competència d'enjudiciament exclusiu de la jurisdicció ordinària i no de la constitucional. En tercer lloc, quant a la referència concreta al dret lesionat, hem d'indicar que l'article 10 de la Constitució reuneix una pluralitat de drets fonamentals molt diversos, a vegades amb un caràcter autònom, a vegades amb un caràcter derivat i complex, i és l'obligació del demandant assenyalar de manera precisa i delimitar quin són els drets i els continguts que estan sent vulnerats. En quart lloc, la discussió sobre la inconstitucionalitat sobrevinguda fa referència (per poder ser competència d'aquest Tribunal) a la inconstitucionalitat de lleis o de normes amb rang de llei i, evidentment, aquest no era el cas de referència. En cinquè lloc, sobre les alegacions de la prescripció de les accions i sobre la naturalesa de la meritació tributària, aquest Tribunal manca completament de competència per pronunciar-se sobre aquestes matèries en aquest context, perquè aquesta competència correspon en exclusiva a la jurisdicció ordinària. Per acabar, sobre la inoportunitat processal de la citació de la sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans, hem de seguir insistint en la seva manca d'adequació, perquè la citació del seu criteri interpretatiu ("les

interpretacions legals no s'han de fer exclusivament a la llum del context social vigent...", etc.), a més de ser un criteri generalíssim i hiperrepetit en els àmbits legals més diversos, no era aplicable en res a la qüestió que es suscitava i, encara que ho hagués pogut ser, hauria resultat innecessària.

Així doncs, una vegada contestats de manera succinta els requeriments del recurrent i en atenció a la manca de dades noves que permetin replantejar-nos la decisió anterior d'inadmissió a tràmit, cal desestimar aquest recurs de súplica.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Marcel Albós Riba contra l'aute del Tribunal Constitucional del 24 de febrer del 2005 que inadmetia a tràmit el recurs d'empara 2005-9-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 25 d'abril del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat

